

905 26. Febr. 1889: 1. Beh. af Lovf. ang. Ansættelse til Snekastning efter Hartkorn. 906

tildels i Praxis er kommen bort fra Lovgivingens Bestemmelser, og i, at man mange Steder har søgt at gjøre, hvad man kunde for at forbele Byrden paa en naturlig Maade og navnlig gjøre den til en kommunal Byrde, hvad den jo ikke er. Hvor man har fundet sig i dette, er det gaaet i mange Aar. Det ærede Medlem har jo selv oplyst, at det egentlig er nogle Domme og administrative Bestemmelser, som have skabt praktiske Vanstieligheder i Forholdet og bevirket, at man paa forskellige Steder er kommet til at gjøre Forholdet om, uden at man dog, som det ærede Medlem mener, har gjort det om paa alle Steder. Det ærede Medlem nævnedede en Forandring, man har gjort, idet man har taget Hensynet til Bopæl i Kommunen bort og lagt Snekastningspligten paa Jord i en anden Kommune. Det kan ikke gaa efter den hidtil anvendte Regel, og det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) var jo ogsaa inde paa dette. Hovedregulativet for Snekastningsbestemmelserne er jo Reglementet af 20de December 1799, som lagde Arbejdet paa Beboerne og paa beboede Gaarde og Huse, med Afsænten paa Beboerne. Naar ærede Medlemmer ville se, om denne Bestemmelse staar ved Magt og er hævdet ved Lovgivingen, kunne de se i Lov af 30te December 1858 § 2, som handler om Kjøbstæderne, og som lyder saaledes: „I Kjøbstæderne og paa deres Grund paahviler Snekastningsarbejdet, forsaavidt det ikke udføres efter Aftord for Kæmmerkassens Regning, samtlige Beboere, der holde egen Dug og Dist eller drive selvstændigt Erhverv.“ Det er altsaa gjort til en ligefrem Byrde paa Beboerne. Nu tror jeg vel, at Forholdet i Praxis — jeg veed i alt Fald ikke bedre — er det, at man i mange Byers Kommunalbestyrelser tager Beslutning om at lade Kæmmerkassen udrede Afgiften, men gjør Kommunalbestyrelsen ikke det, gaar den over til at være en Byrde, som hviler paa samtlige Beboere, som have Dist og Dug eller drive selvstændigt Erhverv. I Loven af 1858 ligger stadig Afsænten paa, at det er en Byrde, som hviler paa Beboerne i Kjøbstæderne ligesom paa Landet. Loven af 30te December 1858 er jo ikke en Lov, som stiller Sagen paa et nyt Grundlag. Den behandler Grundlaget fra 1799 og er ganske simpelt en Fordelingslov. Hvad

er nemlig det, der sker ved Loven af 1858? Hovedbestemmelsen lyder saaledes: „at Arbejdets Fordeling paa Landet sker uden Hensyn til Forskjel mellem hele og halve Gaarde, Hovedgaardstagt, Beneficiargods og anden Jord, efter et af Amtsrådet for større eller mindre Kredse i Amtsrådsdistriktet efter foregaaende Konference med Sogneforstanderskabene forfattet Regulativ, hvorved Hartkornets Størrelse, Assuranceværdien af Bygningerne, forlaavidt der af disse svares Bygningsafgift, og den Bedrift, der føres i Bygningerne, saavel som Folkeholdet lægges til Grund for Fordelingen.“ Det er altsaa et meget omfattende og tildels flydende Grundlag. I Praxis tror jeg nok, at Bestemmelsen, væsentlig i alt Fald, er anvendt saaledes, at Byrden for de egentlige Jordeiendomme er fordelt i Henhold til Hartkornet, eller efter Hartkornet, og for de Bygninger, Fabrikker og andre Bygninger, der svare Bygningsafgift, efter Assuranceværdien. Der er maasse Steder, hvor Folkeholdet og Bedriften ere tagne med, jeg tror i mindre Omfang. Ganske vist er man nu kommen til nogen Usikkerhed i Anvendelsen. Det ærede kongevalgte Medlem sagde, at Udførelsen af Snekastningsbyrdens Administration var ingen Kommunesag. Det er forsaavidt rigtig, vi have næppe herom nogen positiv Bestemmelse i Snekastningslovgivningen. I § 1 af Loven af 1858 staar der, at Amtsrådet skal konferere med Kommunerne om Snekastningsregulativets Udførelse, men naar man ser paa det faktiske Forhold, er det saaledes, at Udfærdigelsen af Listerne vistnok alle Vegne sker ved Kommunalbestyrelsen. Det kan være et Spørgsmaal, om Kommunalbestyrelserne skulle gjøre det, om det egentlig ikke paahvilede Politimestrene, Snekogderne eller Sognekogderne, men det sker nu en Gang, og det er det eneste Hensigtsmæssige. — Det ærede Medlem kan maasse have Ret i, at man efter en streng Fortolkning kunde gjøre Forskjel mellem Snekastning paa Landeveie og offentlige Biveie, saaledes, at man paa Landeveiene kan tage Folt udenfor Kommunen, Folt fra en Kommune, gennem hvilken Landeveien ikke gaar, medens Biveiene maa falde indenfor Kommunen, men det ærede Medlem maa tillige se, at det lader sig i Praxis ikke vel gjøre, at en Kommunalbestyrelse paa sine